Eukaristisk mirakel som skjedde under messen feiret av biskop Claudio Gatti i Roma, Italia.

HISTORIE:

Den 11. juni 2000, på pinsedagen, mens jeg feiret den hellige messen i kirken "Eukaristiens Mor", skjedde et stort eukaristisk mirakel.

Jeg hadde nettopp fullført å resitere konsekrasjonsformelen for brødet, da det begynte å strømme blod ut av min hostie.

For meg stoppet tiden. Jeg bøyde meg over hostien jeg holdt mellom hendene mine og stirret på det guddommelige blodet som spredte seg over store deler av overflaten dens.

Jeg sto ubevegelig i en tid som for de tilstedeværende virket uendelig, fordi de trodde jeg følte meg dårlig, ettersom ansiktet mitt vekslet mellom en slående blekhet og en sterk rødme.

Da jeg kom meg litt, løftet jeg hostien sakte opp.

Blant de tilstedeværende oppsto det mye følelser, men alt foregikk i en atmosfære av dyp ettertanke og levende deltakelse.

Mens jeg senket min blodflekkede hostie, så jeg i patenet to andre store hostier som, som Eukaristiens Mor senere skulle forklare, hadde blitt reddet fra vanhelligelse og brakt til det mirakuløse stedet, fordi "biskopen, seeren og medlemmene av fellesskapet elsker Eukaristien høyt og er klare til å gi livet sitt for å forsvare den."

Etter å ha resitert konsekrasjonsformelen for vinen og løftet kalken, tok jeg patenet som inneholdt den blodflekkede hostien jeg hadde konsekrert, samt de to andre hostiene som var reddet fra vanhelligelse, og gikk langs benkeradene i kirken slik at de tilstedeværende kunne se dem på nært hold, bekrefte sannheten i hendelsen, kjenne duften som kom fra den blodflekkede hostien og senere vitne om mirakelet som hadde skjedd.

Da jeg utførte "brødets brudd", fortsatte blodet å dryppe foran øynene til de tilstedeværende. Til tross for min beklagelse måtte jeg konsumere min

blodflekkede hostie, som foreskrevet i normene 113–116 i kapittel IV av instruksjonene for feiring av den hellige messen, som finnes i messalet.

Mens jeg mottok den hellige kommunion, smakte jeg den søte smaken av Jesu blod og kjente en sterk varme og en intens duft som fylte mitt indre.

Med dette siste store eukaristiske mirakelet satte Gud sitt segl på alle de tidligere miraklene som hadde blitt avvist av kirkens store menn, som krevde å vite navnet på presten som hadde konsekrert hostiene som Jesus, Jomfru Maria, helgener og engler hadde brakt til det mirakuløse stedet, inkludert de mange hostiene som hadde blødd.
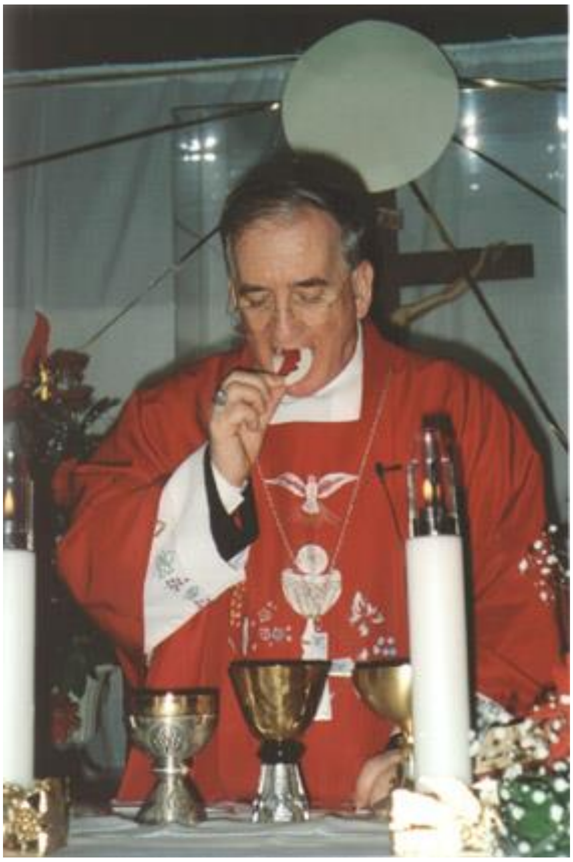
Som Johannes så blodet og vannet som strømmet ut fra Jesu gjennomborede side, så har jeg, en biskop ordinert av Gud, seeren Marisa Rossi og mange mennesker sett blodet strømme ut fra hostien jeg konsekrerte, og vi kan gjenta med apostelen: "Den som har sett det, gir vitnesbyrd om det, og hans vitnesbyrd er sant, og han vet at han taler sant, for at også dere skal tro." (Joh 19,35)